

ת"פ 35896/09/12 - מדינת ישראל נגד עומרי קראני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 פברואר 2015

ת"פ 35896-09-12 מדינת ישראל נ' קראני

בפני כב' השופטת דניאלה שריזלי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומרי קראני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נעמה פנ

ב"כ הנאשם - עו"ד יזהר קונפורטי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שעניינו שימוש ברכב ללא רשות הבעלים - לפי סעיף 413(ג) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בעובדות כתב האישום המתוקן נאמר, כי בתאריך **11.9.12** בשעת צהריים, השתמשו הנאשם ואדם נוסף בקטנוע השייך לאבי אלגרבל, שעה שמפתח הקטנוע נעוץ היה במתנע, נסעו עליו ונטשו אותו במקום אחר. הקטנוע נמצא על-ידי המשטרה ליד בית הנאשם, והמפתח היה בכיסו של הנאשם.

קודם לטיעונים לעונש, התקבל תסקיר מבחן, ומאחר שהוא לא בא בהמלצה לא בנושא הטיפול וגם לא במישור העונשי, נעתרתי לבקשת הסנגור לקבל תסקיר נוסף. התסקיר מונח היום לפנינו, גם הוא נמנע מהמלצה.

בטיעונים לעונש, עמדה ב"כ המאשימה על חומרת המעשה, בהיותו עבירת רכוש חמורה, על הנסיבות החמורות, וסברה כי מתחם העונש ההולם אמור להיקבע בין שישה לשניים עשר חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבים עונשיים נוספים. נוכח האמור בתסקירי המבחן, ובעיקר רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, כפי שהיא עולה מהתסקירים, וכן קיומו של עבר פלילי, סברה ב"כ המאשימה כי יש להעמיד את העונש ההולם במרכזו של המתחם, או מעט מתחתיו. עתירתה היא לגזור על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס כספי, וכן פסילה מנהיגה.

עמוד 1

הסנגור מנגד, שער היה לקושי שמציבים התסקירים אשר בהם נותחה אישיותו הבעייתית של הנאשם, ביקש לא לתת משקל מכריע בגזירת העונש לאמור בתסקירים. ולגישתו, העונש ההולם צריך להיקבע במתחם שנובע מחומרת המעשה וחומרת הנסיבות, ועל-פי מדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת במחוזותינו, שמורה כי הרף התחתון במתחם, ככלל, הוא עונשי מאסר על-תנאי ולעיתים עונשים ללא הרשעה, וברף העליון שבעה חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבים עונשים נוספים. להתאמת טיעונו, העיד הסנגור את אביו של הנאשם, כעד לעונש, אשר סיפר על השלב האחרון של האירוע העברייני, שבמסגרתו התקשר אליו בנו, הנאשם, אמר לו שהוא מחזיק במפתח של קטנוע שנלקח שלא כדין מאחר, והוא מבקש שאביו יסדיר את העניין ויחזיר הכל לקדמותו. ללמדנו, שאין מדובר בעבריון דמה שמה, אלא באדם שנסחף, שניחן על מעשיו, ותוך זמן קצר ביותר ביקש לתקן את המעוות. העובדה היא שהקטנוע הוחזר לבעלים עם המפתח, ולא נגרם כל נזק.

הנאשם עצמו הביע צער וחרטה, ביקש שלא יגזר עליו עונש מאסר בפועל, שכן לאחר שחוזה תלאות רבות בחייו הזוגיים, הוא מבקש היום לפתוח במערכת זוגית חדשה, וללכת בדרך הישר.

על עובדות האירוע שבגינו עומד הנאשם לדין, עמדתי לעיל. מדובר בעבירת רכוש שאיננה קלה, נסיבותיה גם הן אינן קלות. אולם, בבואי להעריך את המכלול, אני סבורה כי אלה מצדיקות קביעת מתחם ענישה שהרף התחתון בו הוא עונש מאסר על-תנאי, ולא שישה חודשי מאסר, כעמדת המאשימה.

אשר על כן, בהתחשב במכלול העובדות, הנסיבות, הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים, במדיניות הענישה הנוהגת אשר מוכרת לי היטב, אני סבורה כי המתחם ההולם הוא מאסר על-תנאי ברף התחתון, בצירוף רכיבים נוספים, ושבעה חודשי מאסר בפועל ברף העליון בצירוף מאסר על-תנאי, קנס כספי ופסילה מנהיגה ו/או פסילה על תנאי.

לצורך הצבתו של העונש ההולם בתוך המתחם, נדרשתי לתסקירי המבחן. מוסכם איתי שאין הצדקה עונשית להחמיר עם הנאשם, רק משום ששירות המבחן אבחן אותו כדמות מניפולטיבית, בלתי מהימנה, וכמי שאיננו מוכן לערוך שינוי בחייו. אני כן סבורה שראוי לתת משקל בקביעת העונש ההולם לאבחון של קצינת המבחן, בדבר הסיכוי להישנות ההתנהגות העבריינית. וכזו מצאתי בתסקירים. כך, שבצד הערכת אישיותו של הנאשם, תכונותיו, הבעייתיות שבתפקודו, קיומו של עבר פלילי, כן מצאתי אמירות בדבר סיכוי לשיקום נוכח מאמציו של הנאשם בשנים האחרונות לתפקוד במישור הלימודי והמקצועי בהתאם ליכולותיו, מצאתי אמירות בדבר דלות כוחותיו הרגשיים שבניגוד להם, כן קיים תפקוד יציב ותקין במישורים שונים, אלא שבסופו של דבר, העריכה קצינת המבחן כי קיימים מאפיינים שעשויים להצביע על קיום רמת סיכון מסוימת להישנות ביצוע עבירות על החוק.

בהתחשב בכל האמור לעיל, כשאני נותנת משקל גם להודיה, לנכונות ליטול אחריות, לתמיכה המשפחתית שהנאשם זוכה לה, ולזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה ועד היום, אני סבורה כי העונש ההולם איננו מאסר בפועל.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה של גניבת רכב, ביצוע עבירה כלפי רכוש שהיא מסוג פשע, וכן שימוש ברכב ללא רשות הבעלים.

ב. קנס כספי בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

סכום הקנס יקוזז מהפקדה שהפקיד הנאשם לשחרורו בערבות בתיק מ"י 30085-09-12.

היתרה תשולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ- 25.2.15 והסכום הנוסף חודש לאחר מכן.

ג. שישה חודשי פסילה מנהיגה, אולם הפסילה היא על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור הנאשם משך שנתיים את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"א שבט תשע"ה, 10/02/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת

הוקלד על ידי כנרת גולן